

Artikel
Corren 2 juni 2007
Cecilia Malmström, EU-minister

En obekväm sanning som kräver handling

Det talas mycket klimat nu för tiden. Al Gores film "En obekväm sanning" visas i skol- och föreningslokaler över hela världen, meteorologer får extra sändningstid i TV för att förklara växthuseffekten, de vetenskapliga rapporterna duggar över oss och alla politiker har blivit miljömedvetna. Det går inte att ignorera den mängd fakta som finns. Vi vet idag tillräckligt mycket om förändringarna i klimatet för att inse att vi kan göra något åt det om vi agerar nu.

Från EU:s sida har vi ambitionen att visa på ett globalt ledarskap. På toppmötet i mars beslutades om bindande målsättningar för att minska utsläppen av växthusgaser. Nu återstår dock det svåraste, att konkret och mätbart specificera hur vi ska nå dit. Vi måste besluta om riktlinjer för bördefördelningen mellan länderna för att uppfylla våra mål för utsläppsminskningar till 2020. Dessutom måste vi fördjupa energisamarbetet för att öka användningen av förnyelsebar energi. Det är en kombination av nationella och europeiska åtgärder som måste göras.

Samtidigt som det är glädjande att klimatfrågorna kommer så högt upp på den politiska agendan får vi inte glömma bort att det finns andra viktiga miljöproblem som kräver vår uppmärksamhet. En sådan är den maritima miljön. I vårbudgeten anslog regeringen en halv miljard för insatser på havsmiljön, inte minst Östersjön. Det handlar t.ex. om syresättning av syrefattiga botten, havsrestaurering, och en omfattande analys av de samhällsekonomiska konsekvenserna av miljöförstöringen i haven.

I fredags togs ett viktigt steg framåt för miljön eftersom det var då EU:s kemikaliestrategi, REACH, trädde i kraft. Det är en omfattande förordning som efter långa och seiga förhandlingar fördes i hamn i höstas efter gemensamma ansträngningar av miljöministrar och Europaparlamentet. Många svenska europaparlamentariker spelade en viktig roll för att finna kompromisser och föra förhandlingarna framåt. Syftet med REACH är att ta ett helhetsgrepp på kemiska hälso- och miljörisker samt att öka kraven på företagen för att ta ett tydligare ansvar för att undersöka sina kemiska ämnens hälso- och miljöfarlighet och sprida denna information till såväl kunder som konsumenter. Särskilt farliga ämnen får inte användas utan specialtillstånd. Den som tillverkar eller importerar kemiska ämnen i en mängd av minst ett ton per år måste registrera detta hos den europeiska kemikaliemyndigheten som just nu byggs upp i Helsingfors.

Mycket talar för att miljöfrågorna kommer att ges stor prioritet under det svenska ordförandeskapet hösten 2009. Då ska vi t.ex. anta en ny hållbarhetsstrategi. Vi vill också lyfta Östersjöfrågorna. Energiproblemen kommer att vara fortsatt aktuella. Dessutom är det så att den globala klimatkonventionen, Kyotoprotokollet, måste följas av ett nytt protokoll senast vid årsskiftet 2009/10. Det innebär att slutförhandlingarna mycket väl kan falla på oss eftersom ett ordförandeland också representerar EU i internationella förhandlingar. Vi förbereder oss för fullt för att kunna ta detta ansvar. Det vore naturligtvis fantastiskt om Sverige kunde bidra till att föra de globala klimatfrågorna framåt på ett konkret och betydelsefullt sätt. Den obekväma sanningen är att vi måste gå från prat och målsättningar till konkret handling.

Toni kommentar: Om det fanns en minsta kunskap bakom klichéerna så skulle Cecilia medverka till att stoppa Etanolen med en gång – även Etanol är ett fossilt bränsle som med dagens kunskap visar sig vara mer besvärlig ur alla hänseende – miljöns Ebberöds bank där man leker med din hälsa och stöder grupper som mörda folk för att du skall tanka billig Etanol- finns det inget krav på vett och saklighet kvar i Sverige?